

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra HJEMFALDEN

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889643173760/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Han havde fulgt mit Blik og smilede.

... Jeg har købt den i Dag, sagde han, --- den er ikke husvant endnu, derfor piber den. Naar man har sin Bolig saa langt ude som jeg, maa man have en Hund. Der er saa mange, der løber en paa Dørene!

Jeg bøjede mig ned og kaldte paa Hunden. Den rejste sig og kom hen til mig, snusede til mig og strøg sig op ad mig og saa taknemlig paa mig, mens jeg klappede den.

Han aabnede Døren, og jeg gled forbi ham som en Skygge.

Ude paa Gaden famlede mine Hænder i den tomme Luft, som hang der Tøve ned fra Himlen, at et stakkels styrtefærdigt Menneske kunde have noget at gribe om for at holde sig oppe.

Jeg skyndte mig af Sted, løb omkring paa maa og faa, følte hverken Sult eller Træthed.

Solen var nede, før jeg vidste, hvor lang en Tid jeg havde spildt.

Da faldt der mig en Mand ind, -- gamle Svendsen, Kasseren, der den Aften betroede mig de Penge, som jeg beholdt.

Jeg vidste, hvor han boede. Jeg ejede kun et Par Øre.

Han lukkede selv op, stod der i Døren i Slaabrok, med lang Fibe i Munden og Brillerne nede paa Næsen.

Han kendte mig ikke straks; jeg maatte nævne mit Navn.

Hans graa Øjne stirrede paa mig over Brillerne.

--- Herregud! sagde han, --- er det Dem! Kom ind! Kom ind!

Han gik baglængs foran mig, og jeg kom ind i hans Stue. Den var fyldt af Tobaksrøg, der i graa Taage drev mod det aabne Vindve, og over Bordet laa „Nationaltidende“'s Aftennummer udbredt.

Da han havde lukket Døren, kom han hen til mig og rakte mig Haanden, med et Kast, som vilde han gøre en Forglemmelse god.